

Zenidbeno pravo.

IVC

Literatura.

I. Zenidbeno pravo Katoličke crkve ima danas obilnu lite-
raturu. U djelima starijeg doba govori se o zenidbi dakako
više u moralnom i ascetičnom pogledu (n. pr. sv. Ignacije, pas-
tor Hermas, Klement Alessandrijski, Tertullian, Ambrozij,
sv. Augustin, Toma Akvinski, Bonaventura, Alfons Liguori
i dr.)

Inače počinje epoha u obrativanju zenidbenog prava sa
Robertom Flaminesburgskim, koji se ima smatrati prvim ob-
rativačem zenidbenog prava po juridickoj metodi. Među os-
taliu piscima zauzima prvo mjesto Lanches, a veliki ugled
uživaju Bazilij Pontski, Johannes Clericus, Corratius. Osim
toga je u komentarijima i decretalima kao i u većim ranijim
djelima civilnog prava više manje obradivano i zenidbeno
pravo. Iz novijeg doba vrijedno je spomenuti ove pisce: Al-
legre, Braug, Becker („De sponsalibus et matrimonii regulis“)
Binder, Carrière (kojega se djelo mnogo citira i u rješidba-
ma rimske Kurije) Comen („Le mariage en droit cano-
nique“) Feije, Freisen (za povijest Kanonskog zenidbenog
prava) Gaspari (Tractatus canonicus de matrimonio 1891.)
Hariger, Heiner (Grundriss des Katholischen Eherechtes)
Foder, Knopp, Preutner, Rugler, Rutschker (Das Eherecht
der Katholischen Kirche nach seiner Theorie und Praxis 1886.)

[ABC klub.]